

Det foreslås, at det fortsat udelukkende er kapitalejerne i de ophørende selskaber, der har adgang til at kræve kompensation, hvis de finder, at vederlaget til dem ikke er rimeligt og sagligt begrundet. Kapitalejerne i det fortsættende selskab må således anvende de almindelige erstatningsbestemmelser, hvis de finder, at vederlaget til kapitalejerne i de ophørende selskaber er for stort, jf. aktieselskabslovens § 140, jf. § 63, stk. 1

Til § 250

Forslaget til § 250 svarer til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 h, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 65, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 134 h. I forslaget til *stk. 4* i den foreslåede bestemmelse foreslås dog en mindre præcisering i forhold til den gældende bestemmelses *stk. 4*. Der er med den foreslåede § 250 ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Spørgsmålet om, hvornår en fusion har retsvirkning, overlades i fusionsdirektivet til medlemsstaternes egen lovgivning, jf. direktivets artikel 17. Direktivet fastslår dog i artikel 19, at retsvirkningerne af fusionen skal indtræde samtidigt i samtlige de selskaber, der deltager i transaktionen.

Forslaget til *stk. 1, nr. 1*, fastslår, at en fusion træder i kraft, når den er besluttet i alle de bestående selskaber, der deltager i fusionen, uanset om beslutningen træffes af det centrale ledelsesorgan eller af generalforsamlingen.

Af hensyn til kreditorerne og kapitalejerne foreslås det dog, at fusionens retsvirkninger ikke kan indtræde, før krav fra selskabernes kreditorer efter den foreslåede § 243 er afgjort, og krav fra kapitalejerne i de ophørende selskaber efter den foreslåede § 249 ligeledes er afgjort, jf. *stk. 1, nr. 2 og 3*. Dette gælder dog ikke, hvis der er stillet betryggende sikkerhed for det rejste krav efter § 249. Hvis der er udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget, og det i vurderingsmandsudtalelsen konkluderes, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, skal vurderingsmændene endvidere have erklæret, at deres udtalelse om vederlaget ikke anfægtes i væsentlig grad, jf. *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*

I konsekvens heraf vil det fortsat være muligt at gennemføre en fusion, uanset at der er rejst krav i henhold til den foreslåede § 249 angående vederlaget. Udgangspunktet er dog fortsat, at fusionen først træder i kraft, når retssagen efter § 249 er afgjort. Fusionen kan dog gennemføres trods den verserende rets-

sag, hvis de to betingelser, som er nævnt i den foreslåede *stk. 1, nr. 3*, er opfyldt.

Hvis der dannes et nyt selskab ved en egentlig fusion, og der ikke foretages valg af ledelse og eventuel revisor umiddelbart efter, at generalforsamlingen har truffet beslutning om at gennemføre fusionen, indtræder retsvirkningerne dog først, når der i det nye selskab er afholdt generalforsamling til valg af ledelse og revisor, jf. bestemmelsens foreslåede *stk. 1, nr. 4*. Med hensyn til efterfølgende valg af ledelse og revisor henvises til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 5* nedenfor.

Det fremgår af forslaget til bestemmelsens *stk. 2*, at tidspunktet for fusionens ikrafttræden indebærer, at fra dette tidspunkt anses de ophørende selskabers aktiver og forpligtelser for overgået til det fortsættende selskab. Kapitalejerne i de ophørende selskaber, der vederlægges med kapitalandele i det fortsættende selskab, bliver på dette tidspunkt samtidigt kapitalejere i det fortsættende selskab.

Fusionsdirektivets artikel 19, *stk. 2*, bestemmer, at kapitalandele i de ophørende selskaber ikke kan ombyttes med kapitalandele i det fortsættende selskab, hvis disse besiddes af de selskaber, der deltager i fusionen.

Direktivet omhandler alene ombytning af sådanne kapitalandele i de ophørende selskaber til kapitalandele i det fortsættende selskab. På trods heraf antages der at gælde et generelt forbud mod ved fusioner at yde vederlag for kapitalandelene i de ophørende selskaber, hvis de er ejet af selskaber, som deltager i fusionen. Årsagen er, at en sådan vederlæggelse i praksis vil betyde, at det fortsættende selskab som kapitalejer i de ophørende selskaber vil modtage vederlag for aktiver, som de i forvejen ejer.

Årsagen til, at direktivet udelukkende bestemmer, at disse kapitalandele ejet af selskaber, der deltager i fusionen, ikke ombyttes med kapitalandele i det fortsættende selskab, er, at direktivet forudsætter, at vederlæggelsen til kapitalejerne i de ophørende selskaber sker som kapitalandele i det fortsættende selskab og ikke ved et kontant vederlag. Det foreslås som følge af ovenstående, at bestemmelsen i *stk. 3* således som det også er tilfældet i dag i aktieselskabslovens § 134 h, *stk. 3*, formuleres som et generelt forbud mod at yde vederlag for kapitalandele i de ophørende selskaber, der ejes af de selskaber, der deltager i fusionen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at lovens regler i kapitel 3 ikke finder anvendelse, hvis der opstår et nyt selskab som led i fusionen, medmindre andet fremgår udtrykkeligt af bestemmelserne om fusion. Det skyldes, at et